

A bírósági eljárás helyett miért ne próbálná meg vitáját közvetítés útján rendezni? Ez olyan alternatív vitarendezési eszköz, ahol a vitában érdekelt feleket közvetítő segíti a megegyezés elérésében.

Kihez kell fordulni?

Közvetítési szolgáltatásokat számos szervezet nyújt. A teljesség igénye nélkül a nagyobb egyesületek közé tartoznak a következők:

Családjogi Közvetítők Szövetségi Munkaközössége (*Bundes-Arbeitsgemeinschaft für Familien-Mediation e.V.* [BAFM]: Fritschestraße 22, 10585 Berlin, Németország)

Közvetítők Országos Szövetsége (*Bundesverband Mediation e.V.* [BM]: Wittestraße 30K, 13509 Berlin, Németország)

Gazdasági és Munkügyi Közvetítők Országos Szövetsége (*Bundesverband Mediation in Wirtschaft und Arbeitswelt e.V.* [BMWA]: Prinzregentenstraße 1, 86150 Augsburg, Németország)

Közvetítők Központ (*Centrale für Mediation GmbH & Co.KG* [CfM]: Gustav-Heinemann-Ufer 58, 50968 Köln, Németország)

Német Ügyvédi Kamara (a Német Ügyvédi Kamara közvetítési munkacsoportja [*Arbeitsgemeinschaft Mediation im Deutschen Anwaltverein*], Littenstraße 11, 10179 Berlin, Németország)

Német Közvetítők Szövetsége (*Deutsche Gesellschaft für Mediation* [DGM], Friedrich-Ebert-Straße 10, 59425 Unna, Németország)

Német Közvetítők Fóruma (*Deutsches Forum für Mediation* [DFfM], Hohe Straße 11, 04107 Lipcse, Németország)

A családi konfliktusokkal és a gyermekrablással foglalkozó Nemzetközi Közvetítők Központ (*Internationales Mediationszentrum für Familienkonflikte und Kindesentführung e.V.* [MiKK], Fasanenstraße 12, 10623 Berlin, Németország)

Ezek az egyesületek segítenek a közvetítőt igénybe venni kívánó feleknek megtalálni a megfelelő közvetítőt.

Mely területeken megengedett és/vagy legelterjedtebb a közvetítés?

A közvetítés főszabályként minden olyan esetben megengedett, amikor a felek vitás és egyéb ügyeinek rendezésére a törvény nem írja elő a bírósági út kötelező igénybevetését. A közvetítés a családjog, az öröklési jog és a kereskedelmi jog területén a leggyakoribb.

Vannak sajátos szabályok e téren?

Németországban 2012. július 26-án lépett hatályba a közvetítési törvény (*Mediationsgesetz*) (a közvetítés és a bíróságon kívüli egyéb vitarendezési eljárások előmozdításáról szóló, 2012. július 21-i törvény, Szövetségi Törvénytár [*Bundesgesetzblatt*] I, 1577. o.) 1. cikke). Németországban ez a törvény szabályozta először a közvetítést. A törvény emellett átülteti az európai közvetítési irányelvet (a polgári és kereskedelmi ügyekben végzett közvetítés egyes szempontjairól szóló, 2008. május 21-i 2008/52/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, HL L 136., 2008.5.24., 3. o.). A közvetítésről szóló törvény túlhalad az európai irányelv előírásain: az irányelv csak a határokon átnyúló polgári és kereskedelmi jogvitákra vonatkozik, a közvetítésről szóló törvény hatálya azonban a Németországban végzett valamennyi közvetítési tevékenységre kiterjed, függetlenül a vita típusától és a felek lakóhelyétől.

A német közvetítésről szóló törvény csak általános alapelveket rögzít. A közvetítési eljárás során a közvetítőknek és a feleknek jelentős mozgástérrel kell rendelkezniük. A törvény először meghatározza a „közvetítés” és a „közvetítő” fogalmát, hogy a közvetítést elhatárolja a többi vitarendezési eljárástól. Eszerint a közvetítés olyan strukturált eljárás, amelynek során a felek önként és a saját felelősségükre, egy vagy több közvetítő segítségével tesznek kísérletet vitájuk kölcsönös rendezésére. A közvetítők döntési jogkörrel nem rendelkez, független és pártatlan személyek, akik végigvezetik a feleket a közvetítési eljáráson. A törvény szándékosan nem határozza meg a közvetítési eljárás lefolytatásának részletes szabályait. Ugyanakkor a közvetítők függetlenségének és semlegességének biztosítása érdekében különböző nyilatkozattételi kötelezettségeket és a tevékenységre vonatkozó korlátozásokat ír elő. Emellett a törvény kifejezetten rendelkezik a közvetítők és segítők titoktartási kötelezettségéről.

A törvény a kölcsönös vitarendezés előmozdítása érdekében különböző ösztönzőket illeszt be az egyes eljárási törvénykönyvekbe, többek között a polgári perrendtartásba (*Zivilprozessordnung*). Így ha a felek polgári bíróság előtt keresetet indítanak, nyilatkozniuk kell arról, hogy megkísérelték-e a vitát – például közvetítés útján – bíróságon kívül rendezni, és hogy véleményük szerint szól-e valami egy ilyen eljárás ellen. A bíróság javasolhatja továbbá a feleknek a közvetítési eljárás vagy egyéb bíróságon kívüli vitarendezési eljárás igénybevetését, és ha a felek ezt nem fogadják el, a bíróság felfüggesztheti az eljárást. A közvetítési eljárásban jelenleg nem vehető igénybe költségmentesség. A § polgári perrendtartás 278. szakaszának (5) bekezdése értelmében a bíróság a békéltetési eljárás és a peren kívüli egyezség további megkísérlése céljából a feleket békéltető bíróhoz (*Güterichter*) utalhatja. A békéltető bírót kifejezetten erre a célra jelölik ki, és nem rendelkezik döntéshozatali jogkörrel. A békéltető bíró a vitarendezés valamennyi módját igénybe veheti, beleértve a közvetítést is.

A szövetségi kormány 2017. július 20-i jelentésével eleget tett azon jogi kötelezettségének, hogy a törvény hatálybalépése után öt évvel köteles a Bundestag részére jelentést tenni a törvény hatásairól. A jelentés [itt](#) érhető el. A jelentésből az derül ki, hogy a közvetítést Németországban a vitarendezés alternatív eszközeként még nem alkalmazzák a kívánatos mértékben. A jelentés szerint nincs azonnali szükség jogalkotási intézkedések elfogadására. A jelentésben foglalt megállapítások alapján a szövetségi kormány mindazonáltal meg fogja vizsgálni, hogy miként érhető el hatékonyabban a közvetítésről szóló törvény által kitűzött, a közvetítés előmozdítására irányuló célkitűzés.

Tájékoztatás és képzés

Általános tájékoztatás a **Szövetségi Igazságügyi Minisztérium** (*Bundesministerium der Justiz*) weboldalán érhető el.

A jogszabályok nem határozzák meg a közvetítők szakmai hátterét, és bárki jogosult lehet a közvetítési tevékenység gyakorlására. A közvetítőnek saját felelőssége alapján kell gondoskodnia saját maga megfelelő képzéséről és továbbképzéséről. Így szerezheti meg az ahhoz szükséges ismereteket és tapasztalatot, hogy a feleket megbízható módon tudja végigvezetni a közvetítési eljáráson. A törvény rögzíti, hogy főszabály szerint milyen ismeretekre, kompetenciákra és módszerekre kell kiterjednie a megfelelő előzetes képzésnek. Aki ezeket a feltételeket teljesíti, az eljárhat közvetítőként. Nincs előírva sem meghatározott alsó korhatár betöltése, sem egyetemi szintű alapképzés megszerzése.

Ha a felek biztosak szeretnének lenni abban, hogy a közvetítő megfelelő képzettséggel és tapasztalattal rendelkezik, szakképzett közvetítőt („*zertifizierten Mediator*”) is választhatnak. Ennek érdekében a Szövetségi Igazságügyi Minisztérium saját hatáskörben jogszabályt bocsátott ki, és elfogadta a szakképzett

közvetítők képzéséről és továbbképzéséről szóló rendeletet (*Verordnung über die Aus- und Fortbildung von zertifizierten Mediatoren*), amelyben részletesen meghatározta a szakképzett közvetítők képzésére és továbbképzésére vonatkozó feltételeket, valamint a képzési és továbbképzési intézményekre vonatkozó követelményeket.

Erre irányuló hivatalos kezdeményezés eddig nem történt.

Közvetítői képzést egyesületek, szervezetek, egyetemek, vállalkozások és magánszemélyek nyújtanak.

Milyen költségekkel jár a közvetítés?

A közvetítésért díjat kell fizetni. A fizetendő összeg a konkrét közvetítő és az érintett felek megállapodásának tárgya.

A közvetítés díjára vonatkozóan nincsenek szabályok, és statisztikák sem állnak rendelkezésre e tekintetben. A 80 és 250 euró közötti óradíj reálisnak tekinthető.

Végrehajtható-e a közvetítési megállapodás?

A közvetítés eredményeként létrejött megállapodás főszabály szerint ügyvéd vagy közjegyző segítségével végrehajthatónak nyilvánítható (mint ügyvéd előtt kötött egyezség vagy közjegyzői okirat, §§ a polgári perrendtartás 796a–796c. szakasza, valamint 794. szakasza (1) bekezdésének 5. pontja alapján).

Kapcsolódó linkek

[Családjogi Közvetítők Szövetségi Munkaközössége](#)

[Német Közvetítők Országos Szövetsége](#)

[Gazdasági és Munkaügyi Közvetítők Országos Szövetsége](#)

[Közvetítői Központ](#)

[Német Ügyvédi Kamara](#)

Utolsó frissítés: 17/05/2023

E lap nemzeti nyelvű változatát az adott tagállam tartja fenn. Az Európai Bizottság szolgálata készíti el a fordításokat a többi nyelvre. Előfordulhat, hogy az eredeti dokumentumon az illetékes tagállami hatóság által végzett változtatásokat a fordítások még nem tükrözik. Az Európai Bizottság nem vállal semmifajta felelősséget az e dokumentumban szereplő vagy abban hivatkozott információk vagy adatok tekintetében. Az ezen oldalért felelős tagállam szerzői jogi szabályait a Jogi nyilatkozatban tekintheti meg.